

Rechtspraak in het kort

Onder (eind)redactie van dr. S.J. van Gompel en mr. P. Teunissen

Rechtbank Amsterdam (vzr.) 10 september 2020 IEF 19503; ECLI:NL:RBAMS:2020:4618 (Left Lane c.s./Sony Music NL)

Kort geding inzake een geschil over het niet nakomen van contractuele verplichtingen uit exclusieve licentieovereenkomsten. In 2013 en 2014 hebben D.P. Stehr, werkzaam onder de artiestennaam Mr. Probz, en zijn platenlabel Left Lane Recordings – een handelsnaam van Left Lane B.V. (hierna: Left Lane c.s.), exclusieve licentieovereenkomsten gesloten met Sony Music NL en Ultra Records voor de wereldwijde exploitatie van o.a. de singles ‘Waves’ van Mr. Probz en de ‘Waves-Remix’ door Robin Schulz, waarop het platenlabel van D.P. Stehr de naburige rechten bezit. Nadat een boekenonderzoek heeft uitgewezen dat Sony Music NL voor de periode januari 2016 t/m juni 2019 geen informatie kon verstrekken over de inkomsten uit de exploitatie van de singles door buitenlandse Sony-affiliates, waaronder Ultra Records, heeft Left Lane c.s. per brief Sony Music NL en Ultra Records gesommeerd om deze informatie alsnog te verstrekken, om onbetaalde royaltyvergoedingen en geïncasseerde naburige rechten aan haar te betalen, en om het gebruik van samples van de song ‘Waves’ te staken en gestaakt te houden. Partijen hebben deze sommatie van de hand gewezen, waarop Left Lane B.V. op 4 februari 2020 eenzijdig de licentieovereenkomsten heeft ontbonden.

[...]

4. De beoordeling

[...]

4.5. De kern van het geschil is dat Sony Music NL volgens Left Lane c.s. niet heeft voldaan aan haar verplichtingen uit de overeenkomsten. Zij heeft Sony Music NL hiervoor bij brief van 19 december 2019 in gebreke gesteld en haar een aantal verwijten gemaakt.

4.6. Voor de vraag of deze verwijten terecht zijn moet worden onderzocht

wat partijen hebben afgesproken. Daarvoor moeten de overeenkomsten worden uitgelegd. Bij die uitleg is beslissend de betekenis die partijen in de gegeven omstandigheden over en weer redelijkerwijs aan de overeenkomsten mochten toekennen en hetgeen zij te dien aanzien redelijkerwijs van elkaar mochten verwachten (de Haviltex-maatstaf).

4.7. In de Waves overeenkomst is aan Sony Music NL tegen betaling van royalties gedurende tien jaar een exclusieve wereldwijde licentie gegeven om alle uitgaven, mixes en remixes (waaronder de Robin Schulz Remix) van de single Waves te exploiteren. Daarbij mag Sony Music NL aan lokale Sony Music entiteiten of aan derden sublicenties verstrekken. In de Ultra overeenkomst is Ultra Records aangewezen als lokale agent (affiliate) van Sony Music NL voor de Verenigde Staten en Canada. Van digitale opnamen moet Sony Music NL de royalties baseren op de inkomsten “at source”. Afgesproken is dat Sony Music NL elk half jaar, binnen drie maanden na 30 juni en 31 december, een opgave van de royalties verstrekt waarvan betaling binnen 30 dagen na factuurdatum plaatsvindt. Verder is afgesproken dat Left Lane B.V. maximaal eenmaal per jaar de boeken van Sony Music NL mag inzien. Later hebben partijen hetzelfde afgesproken ten aanzien van andere muziekopnames van D.P. Stehr.

4.8. Volgens Left Lane c.s. betekenen deze afspraken dat Sony Music NL een zelfstandige verplichting heeft om opgave te doen van alle verkopen van de opnamen, de royalty-afspraken toe te passen en halfjaarlijks daarvan opgave te verstrekken. Van Sony Music NL mag worden verwacht dat zij, om aan deze

afspraken te kunnen voldoen, over de brongegevens (‘at source’) van alle verkopen beschikt, ook die van de sublicentiehouders zoals Ultra Records. Alleen dan kan zij tijdig en voor Left Lane c.s. inzichtelijk de royalty’s betalen.

4.9. Sony Music NL betwist dit. Zij voert aan dat zij geen zeggenschap heeft over de sublicentiehouders en hen hooguit kan vragen om informatie te geven. Dit verweer miskent dat Sony Music NL in de Waves overeenkomst een onvoorwaardelijke afspraak heeft gemaakt om zelfstandig opgave te doen van alle te betalen royalty’s en aan Left Lane B.V. inzage te geven in haar boeken. Dit heeft Left Lane B.V. aldus mogen begrijpen, dat Sony Music NL de verplichting op zich heeft genomen om zelf ervoor te zorgen dat de opgave van de royalty’s juist en inzichtelijk is. In het verlengde daarvan heeft zij ook mogen begrijpen dat Sony Music NL zelf ervoor zou zorgen dat de royalty’s tijdig zouden worden betaald. Dit zijn kernverplichtingen van Sony Music NL. Er is dus niet afgesproken dat Sony Music NL pas hoeft te betalen als zij zelf de betaling van de royalty’s van de sublicentiehouders heeft ontvangen, zoals zij heeft aangevoerd.

4.10. Sony Music NL wijst erop dat zij het moet doen met de bedragen die aan haar worden doorgegeven en dat zij mag uitgaan van de opgaven die de sublicentiehouders aan haar doen. Zij hoeft die opgaven niet te checken en dat kan zij ook niet. De Sony-entiteiten (zoals ook Ultra Records) rapporteren aan een apart royalty department van Sony Music die deze gegevens vervolgens aan Sony Music NL rapporteert. Bij een eventuele onduidelijkheid of incongruentie stelt Sony Music NL vragen aan de betrokken sublicentiehouders,

aldus nog steeds Sony Music NL. Deze gang van zaken is echter niet in overeenstemming met de uitleg die hiervoor aan de overeenkomsten tussen Sony Music NL en Left Lane B.V. is gegeven. Voor zover Sony Music NL bepaalde gegevens niet beschikbaar heeft, is dat dus in strijd met die overeenkomsten. De gevolgen daarvan moeten voor Sony Music NL blijven en kan zij niet aan Left Lane B.V. tegenwerpen.

4.11. Alleen al uit het voorgaande volgt dat Sony Music NL toerekenbaar tekort is geschoten in de nakoming van haar verplichtingen en dat deze tekortkomingen de buitengerechtelijke ontbinding door Left Lane B.V. rechtvaardigen.

4.12. Daaruit volgt dat de exploitatierechten op de opnamen terugvallen aan de rechthebbende, Left Lane B.V. Sony Music NL heeft aangevoerd dat zij rechthebbende is, omdat de rechten op de opnamen in de overeenkomsten tussen partijen aan haar zouden zijn overgedragen. De titel van de Waves overeenkomst “*Exclusive license agreement*” maakt echter reeds voldoende duidelijk dat het partijen voor ogen heeft gestaan om Sony Music NL exclusieve toestemming tot exploitatie te verschaffen van de rechten van Left Lane B.V. op de opnamen, niet de overdracht van die rechten zelf. Niet in geschil is dat Sony Music NL thans de exploitatie van de opnamen voortzet. Daarmee maakt zij inbreuk op de rechten van Left Lane B.V., welke inbreuk moet worden gestaakt. Dit betekent dat Sony Music NL niet alleen zelf de opnamen niet meer mag exploiteren maar ook niet meer via haar sublicentiehouders. [...] De gelden die na de buitengerechtelijke ontbinding nog zijn binnengekomen of nog zullen binnengaan bij Sony Music NL, dan wel bij haar sublicentienemers (‘pipeline-gelden’) met betrekking tot de exploitatie van de opnamen en inning van naburige rechten zullen aan Left Lane B.V. moeten worden doorbetaald en verantwoord [...]. Aan deze betalingsveroordeling zal geen dwangsom worden verbonden (artikel 611a lid 1 Rv).

4.13. Ook de ontvangen gelden uit de exploitatie en de inning van naburige rechten van de opnamen in de periode

dat de overeenkomsten van kracht waren, zullen moeten worden verantwoord en, voor zover dat nog niet is gedaan, afgerekend. Left Lane c.s. stelt in dat verband dat Sony Music NL geen opgave heeft gedaan van de verkopen over het tweede half jaar 2018 door Ultra Records. Van het eerste half jaar 2019 ontbreekt een juiste en volledige afrekening van royaltyinkomsten uit de Verenigde Staten en Canada. De naburige rechten over het eerste kwartaal uit de Verenigde Staten ontbreken en alle royalty inkomsten over het eerste kwartaal 2019 van *Digital Service Providers* zijn niet gerapporteerd en afgerekend, aldus Left Lane c.s. Sony Music NL heeft aangevoerd dat zij pas begin 2020 een bedrag heeft ontvangen van Ultra Records, in verband met de exploitatie van de opnamen in het tweede half jaar 2018, welke daardoor pas op het statement na 30 juni 2020 terecht komt. Het bedrag is via het statement van 30 maart 2020 aan Left Lane B.V. uitbetaald. De bedragen met betrekking tot het eerste half jaar 2019 zijn meegenomen in het statement van de tweede helft van 2019, waarvan Left Lane B.V. een factuur heeft gestuurd, die Sony Music NL heeft voldaan. Sony Music NL erkent dat het mogelijk is dat het eerste kwartaal 2019 niet voorkomt op door haar verstrekte statements en heeft aan Ultra Records gevraagd om dit te controleren.

4.14. Welke bedragen Sony Music NL nog verschuldigd is vereist een onderzoek naar de feiten dat het bestek van dit kort geding te buiten gaat. Voorschijns is echter voldoende aannemelijk dat niet alle verschuldigde bedragen zijn verantwoord en afgerekend, conform de overeenkomsten. Tegenover de (onder 4.13 weergegeven) gemotiveerde stellingen van Left Lane c.s. had het op de weg van Sony Music NL gelegen om inzichtelijk te maken welke bedragen er wereldwijd aan naburige rechten zijn geïnd en welke bedragen er aan royaltyvergoedingen aan Left Lane B.V. zijn verschuldigd en al dan niet betaald, waaronder ook wordt begrepen: een verantwoording waaruit kan worden afgeleid op welk moment, welk royalty tarief is toegepast. Dat heeft zij niet gedaan. Left Lane c.s. heeft gemotiveerd gesteld dat de in artikel 3 van de Ultra overeenkomst afgesproken royalty verhogingen, de ‘sliding scales’ (zie

onder 2.8) niet, althans verkeerd zijn toegepast. Sony Music NL betwist dat dat het geval is, maar heeft de brongegevens die die stelling kunnen onderbouwen (de *Soundscan* gegevens) niet overgelegd. Left Lane B.V. heeft een spoedeisend belang bij gespecificeerde opgaven, en volledige en juiste statements van alle wereldwijde verkopen van de opnamen. [...] Aan de subsidiaire grondslag van de vorderingen, het beroep op artikel 843a Rv, wordt dus niet toegekomen.

4.15. De vordering om aan de auditor toegang te verschaffen tot alle boeken en bescheiden aangaande de wereldwijde exploitatie van de opnamen en inzage te geven in alle daarvoor benodigde bronbestanden zal ook worden toegewezen. Tot nu toe heeft Sony Music NL immers in onvoldoende mate voldaan aan haar contractuele verplichting om inzage te geven, zodat Left Lane B.V. thans aanspraak heeft op de openheid die tot nu toe onvoldoende is betracht.

[...]

Noot

Dit vonnis in kort geding laat zien dat een exploitant niet zomaar wegkomt met het verweer dat zij geen zeggenschap heeft over sublicentiehouders en hen hooguit om informatie kan verzoecken. De voorzieningenrechter oordeelt dat uit de licentieovereenkomsten volgt dat Sony Music NL de verplichting op zich heeft genomen er zelf voor te zorgen dat de opgave van de royalty's juist en inzichtelijk is, dat eventuele gegevens van sublicentiehouders daarvoor zelf beschikbaar zijn, en dat overeengekomen royalty's tijdig worden betaald.

Ofschoon het geschil in casu draait om licentieovereenkomsten ten aanzien van de naburige rechten van Left Lane c.s. als fonogrammenproducent, waarop het auteurscontractenrecht niet van toepassing is, is deze uitspraak wel interessant met het oog op de informatieplicht uit art. 19 DSM-richtlijn. Deze informatieplicht, die is geïmplementeerd in een nieuw art. 25ca Aw dat op 7 juni 2022 in werking zal treden (*Stb.* 2020, 558 en

559), strekt zich, waar relevant, ook uit tot (sub)licentienemers. Art. 25ca lid 2 Aw bepaalt dat, in gevallen waarin een licentiegever ten aanzien van onder de licentie vallende exploitatie niet over alle relevante informatie beschikt, de (sub)licentienemer aan de maker en de licentiegever, op verzoek van één van hen, de ontbrekende informatie moet verstrekken.

Belangrijk verschil tussen de onderhavige uitspraak en de situatie onder art.

25ca lid 2 Aw is dat de voorzieningenrechter op basis van de licentieovereenkomst oordeelt dat de verantwoordelijkheid om de beschikking te krijgen over relevante informatie van de sublicentienemers volledig op de schouders van de sublicentiegever (Sony Music NL) rust. De sublicentiegever zal daarover dus goede afspraken moeten maken met sublicentienemers. Art. 25ca lid 2 Aw daarentegen legt de informatieplicht direct bij (sub)licentienemers neer. Makers en licentiegevers kunnen zich

daarom rechtstreeks op deze wettelijke verplichting beroepen om, in gevallen waarin de licentiegever niet beschikt over relevante informatie betreffende de exploitatie door (sub)licentienemers, van hen gegevens te verkrijgen voor de berekening van de billijke vergoedingen als bedoeld in art. 25c en 25d Aw.

Stef van Gompel